~~[illegible] м. в. [illegible], ахъ~~

1) Але свр. ала̀, али̂, нъ. Але мащиха не е сяща майка. Р. 2. Алемина да го востре челякар Р. 5

2) Але мжд. вм. а̀ла, я̀ла, ~~[illegible]~~ алегъ и атъ̀лигъ, алего, але какво е.

3) Але ср. в. хале, заходъ, излѣзъ, мущуракъ, сералникъ, мелишхане.

~~Алабарда, оръжие съ дълга, широко острие, или такова отъ двѣ страни острие, което изглежда като малка брадвичка, съ двѣ страни остра, харба или арба — бардишъ, обкованъ съ алебарда, харбалия.~~

~~Алебастръ м. камъкъ варовикъ, отъ който правятъ съдове и [illegible] като свѣщници или [illegible] да турятъ бяло, [illegible]. — Алебастровъ, ва, во (вид) що се относя, или що е направено отъ алебастръ~~

5) Алегория ж. иносказание, притча, пилда; басня

6) Алегористъ м. писатель на алегории. — ~~[illegible]~~

7) Алегорически, ска, ско (ский) иносказателенъ, ~~[illegible], чно, (чний)~~ ~~алегорично.~~ Алегорически, иносказателно; покрито; ~~алегорично~~.

8) Алегъ мжд. скратено отъ а̀ глегъ, я̀ гледъ ~~а~~ атълигъ, алегъ го какъвъ е

9) Алей и — лея, 1) мѣсто насадено съ дървья наредъ, нарочно за расходка. 2) пѫть отъ двѣтѣ страни насаденъ съ дървья.

15а) Александри... в. александъръ

15) Александрия ж. 1) градъ въ Египетъ, 2) книга въ която се описва животътъ на Александра Великий ~~градъ на Александра~~ √ ~~Искендрия~~

15а) Александрийски листъ. тур. синамики, слабителни листове

~~[illegible] Александрия, жителъ на Александрия, александрианъ —~~

~~Александрецъ~~ √ александрийски листъ

14) Александрица ж. жена на александра.

~~[illegible] славянски тур. [illegible]. — александрийски стихове отъ 12 сло-~~

~~Александрия в. [illegible] 13 [illegible].~~

~~Александрия в. Александрия, тур. Скендерие~~

16) Александровица ж. жена на александра

~~[illegible] м. црк. [illegible]~~

~~[illegible] ср. црк. [illegible] 20.~~

12) Алембикъ м. алембикъ в. лампикъ

21) Алемъ в. алимъ

23) Алемъ м. 1) вѣтшний, ~~[illegible]~~, хората, каквото кажатъ алемътъ. 2) на Гергьовъ алемъ тулбенъ внъ храма, вънкашно, не вътрешно; или алънъ, или калемъ, т. е. тънко шушако на лемъ; отънъ

22) Аленъ, на, но (ний) ясночервенъ, червенъ който по прилича на жълто, червеноръвъ; алена боя; устни и страни, богъръ алени. Нвс. Слав.

26) Аленичъкъ, чка, чко, чкий умал. отъ аленъ, въ червенъ, червеникавъ. ~~[illegible]~~

27) алеѣя се гл. ср. ~~[illegible]~~ алена, червенѣй са: алеѣй са като прандаферъ по роса. Нвс. Слав. ⊕ ~~[illegible], (тний)~~

Алесатъ, та, то, стий що бие на алено, алесатъ конь, алеста кобила.

30) Али свр. 1), али, ама, нъ, обаче 2) или, али тъй али инакъ. 3) дали, "али ний не се срама начинята" Нвс.

25) Айли мжд. а̀ле, я̀ле, а̀ла, я̀ле

~~[illegible] царъ, [illegible] царе [illegible] [illegible] изтръгванията, кога [illegible] [illegible].~~

35) Алилуия 1) църк. рѣчь която се прибавя на нѣкои псалми и значи "хвалете Господа." 2) грѣшно споменати [illegible], въ простъ говоръ дървено масло, налей на кръгътъ [illegible] алилуя въ [illegible] дисе да е очакало отъ [illegible] като замѣва [illegible] вещъ съ масло, вика алилуия, алилуя

⊕ кукове ти вовъ алено, двере ти вовъ зелено, свато вети вовъ шарено. М. 69. На платна са излѣзли аленъ прѣпорецъ побили Нвс. Алена заплатия М. 128. Аленъ ми магданъ дигнете. М. 153 Алени мѣ и уста, примични на ухъвиалъ трандафилъ. Зк. 70. (въз алевъз)

4) Алеватъ, та, то, — тий. в. аленъ и аловъ: рано рани руси мала мома, рано рани у малата градинка, да си бере ружа алевата. Нбс.

⊖ Аловъ, ва, во, — вий, в. аленъ. Лела радо радо бинке, доста оди досташе — край рабовише, доста носи аловъ поясъ, доста носи бленобиле. М. 476. Опашялъ дино опашялъ, деветъ пояси алови. В. 348

24) ✱ Алянъ, на, но, — ний, в. аленъ. Драго ми, мамо, драго ми, въ зелена гора да хода, че алянъ гайтанъ да носа. М. 99. Червеният класъ облѣченъ въ алено. П. 201. ...разцъфена съ алдовия цвѣтъ на младия трандафилъ — 400. Чинияръ съ алянъ елекъ плаваме. Пк. 91. [illegible]

10) Алекимъ ар. ~~[illegible]~~ поздравъ между мусломанитѣ. селямъ алекимъ (миръ вамъ) — алекимъ селямъ отговаря другий турчинъ, ако пъкъ българинътъ трѣбва да каже алекимъ селямъ т. е. миръ на вашите, ако това не знае и не направи, ако узнае

11) Алексинъ м. ~~[illegible], Алексовъ, ва, во, на Алекса~~ Бранко, брата на Алекса.

17) Александровичъ м. ~~Александровъ, ва, во~~

18) Алексия ~~[illegible]~~ в. алекса

турчинъ, че ~~[illegible]~~ принуди българинътъ селямъ ~~[illegible]~~ не да дума и това въ по-старо врѣме е причинявало или смъртъ или изневѣрявание на българина. Отъ това и пословицата около селямъ алекимъ колко подтърдила иска! — Селямъ алекимъ стара кадия, алекимъ селямъ бѣла чедо. Нн. Кер

20) Алексовица ж. жена на алекса

19) Алексовата 1) уличка, да по та срѣщна [illegible]

22) Алеманинъ, жителъ на южна Германия.

2) другоземецъ, чуждѣнецъ.

гидъ въ алексовита уличка. Нвс. До скоро въ Габрово извѣстна тѣсна уличка при чаршията, дѣто мъчно можеха да се разминатъ двама души.

28) Алефъ, м. 1) [illegible] 2) ярость, която не може да му вземе алефътъ 3) Първата буква въ еврейската азбука, алефъ, тур. Елифъ, гр. алфа

Али имашъ тачко бърза, коня, али имашъ тачко оръжие. М. 59. Али ме питашъ, синко, да ми водлудо, али [illegible] М. 54. Крава [illegible] К. 309.

31) Аливердисвамъ гл. д. удържавамъ, показвамъ нѣкого да даде, предаде нѣщо, или другиго да го вземе, да го купи. Отъ аля вериримъ. Срав. Елвердисва

33) Алиподидактика ж. взаимноучителенъ способъ.

34) Алиподидактическо училище, дѣто двама се едно друго учатъ.

32) Алилодидаскалосъ, взаимний учитель: Алиподидаскалосъ Райнади въ Карлово. З. 110.

25 35.